

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 decembrie

Seria I, Anul XX, Nr. 6 (254), 2014



Adorazione del Bambino (1439-43), Beato Angelico

Revista *Vestitorul* urează, cu prilejul Sfintei Sărbători a
Nașterii Domnului nostru Isus Cristos,
tuturor colaboratorilor, cititorilor și credincioșilor
Sărbători Fericite și La mulți Ani!

Scrisoare Pastorală

Sărbătoarea Nașterii Domnului 2014

*Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare,
care va fi pentru tot poporul. (Lc. 2, 10)*

Dragi credincioși,

Nașterea Domnului nostru Isus Cristos aduce în fiecare casă și în fiecare persoană bucuria sfântă a Crăciunului. *„Bucuria evangheliei umple inima și viața celor care se întâlnesc cu Isus. Cei care se lasă mântuiți de El sunt eliberați de păcat, de tristețe, de golul interior, de izolare. Cu Isus Cristos mereu se naște și se renaște bucuria”* (1). Sufletul omului este mai bun, inima mai iertătoare, îngerii vin și pacea domnește. Aceste momente le-am trăit pe când eram copii dar și acum, la acest ceas târziu al istoriei, simțim că Domnul vine cu aceeași bună mireasmă spirituală, cu aceeași lumină lină de sărbătoare pentru tot omul. Nașterea Domnului reprezintă și pentru Țară, pentru Țara noastră, un moment de bucurie și de încredere, de demnitate și de speranță, de aducere aminte și de propuneri pentru viitor, pentru ziua de mâine.

Cristos se naște, este ceasul bucuriei și ne amin-tim că îngerul Gavril îi spune Mariei: *„Bucură-te!”* (Lc. 1,28); de bucurie a săltat pruncul în sânul Elisabe-

tei când a vizitat-o Maria (cf. Lc. 1,41); de bucurie în credința de Dumnezeu a tresăltat spiritul Mariei (Lc. 1,47); plin de bucurie era Ioan Botezătorul când îl veste-tea pe Cel care trebuia să vină (In. 3,29); și, de bucurie în Spiritul Sfânt a tresăltat și Domnul (Lc. 10,21). Isus Cristos se naște în lume ca să ne aducă bucuria (cf. In 15,11), vine pentru ca această bucurie să rămână și nimeni să nu o ia de la noi (cf. In. 16,22) iar noi, *„plini de bucurie”* (cf. Fapte 13,52), de bucuria Nașterii Domnului suntem chemați să o transmitem altora (cf. Fapte 8,8) (2). Bucurați-vă dragi credincioși: Domnul ne aduce astăzi pacea și bunaînvoire, încrederea și libertatea fiilor lui Dumnezeu, tăria și curajul de a ne păstra credința!

Dragii mei,

În acest spirit al bucuriei, Îngerul le spune păstorilor: *„nu vă temeți. ... vi s-a născut azi Mântuitor, care este Cristos Domnul”* (Lc. 2, 10-11)! Vă îndemn și eu împreună cu îngerii dar și cu Sfântul Părinte Papa Ioan Paul al II-lea: *„nu vă temeți să-l primiți pe Cristos și să acceptați puterea Sa! Deschideți larg porțile inimilor voastre lui Cristos”*! (3) Precum în urmă cu 2000 de ani, Domnul a venit într-o peșteră, tot așa a venit și în urmă cu 25 de ani când, prin jertfa tinerilor, ne-am dobândit libertatea și demnitatea, și tot astfel Domnul vine și astăzi. Cristos Domnul *„știe ce este în sufletul omului”*! Domnul a știut bine ce a fost în inima păstorilor dar a știut și ce a fost în sufletul celor trei Crai de la răsărit când le-a primit darurile, precum a știut bine și ce a fost în inima tinerilor din preajma Crăciunului anului 1989, care i-au oferit alte daruri: sufletul, inima și viața lor.

Au trecut, dragi credincioși, 25 de ani de la căderea zidului Berlinului, a *„cortinei de fier”*, de la căderea comunismului și în țara noastră. Ei, tinerii de la Timișoara sau București, de la Sibiu sau Brașov, de la Iași sau Oradea, l-au întâmpinat pe Mântuitorul cu jertfa lor, nu le-a fost frică deoarece știau că viața lor se împletea cu bucuria Nașterii Domnului. Da, nu le-a fost frică! În bucuria și tăria lor de caracter, noi ne trăim astăzi libertatea; în bucuria și dăruirea lor, noi astăzi putem propovădui Evanghelia; în bucuria și jertfa lor

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Ioan Măgherușan, Silvia Pantiș

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

astăzi noi trăim Crăciunul.

Dragi credincioși,

Domnul vine! Din păcate, în locurile unde s-a născut, a copilărit și și-a împlinit sacra sa misiune Isus, nu este pace. Pe acele meleaguri unde odată „îngerii cântau iar păstorii laudau și preamăreau pe Dumnezeu” (cf. *Lc. 2,14-20*), în Țara Sfântă, domnesc prea multe ideologii și ambiții omenești care atentează la siguranța și libertatea persoanei umane. În Noaptea Sfântă de Crăciun suntem chemați să fim uniți în rugăciune și în sfânt colind cu toți cei care trec prin grele încercări în Țara Sfântă dar și în Siria, Irak, Nigeria, Sudan sau Ucraina, pentru pace și bună înțelegere între oameni și națiuni, între familii și popoare.

Dragii mei, „fiți cu mintea întreagă și privegheați în rugăciuni. ... dar, mai presus de toate, să aveți o dragoste statornică între voi” (*1 Pt. 4,7-8*): răspundeți răului cu binele, neîncrederii cu speranța, dezolării cu credința, răzbunărilor cu iubirea (cf. *Lc. 6,35*). Noi, cei care am primit bucuria, noi, cei care l-am primit pe Isus în viața noastră, trebuie să-l oferim și altora, să dăruim bucuria aceasta neasemuită și celor care însetează după ea pentru că: „noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul; ... iar noi am cunoscut și am crezut iubirea” (cf. *1 Ioan 4, 14-16*) (4). Uniți cu Isus, căutăm ceea ce el caută, iubim ceea ce el iubește. În fond, ceea ce căutăm este slava Tatălui, trăim și acționăm „spre lauda gloriei harului său” (*Ef. 1,6*) (5).

Dragi credincioși,

Vedem că Isus se naște într-o lume în care singurătatea persoanei umane devine o constantă, în care parcă uităm să ne povestim lucrările Luminii unii altora, în care foarte mulți tineri români, dar nu doar români și nu doar tineri, sunt la muncă prin Europa sau prin lumea largă, într-o lume în care avem tot mai mulți copii rămași singuri, fără părinți, cu bunicii sau cu neamurile, într-o lume în care numărul celor săraci devine

tot mai mare. Este o realitate pe care nu putem să o ascundem, pentru că ea aduce atâta suferință și neliniște, încât, de la un punct încolo, doar credința în Dumnezeu, doar nădejdea în tăria celor sfinte pot dăruia inimii însingurate o cale și un adevăr care să o lumineze.

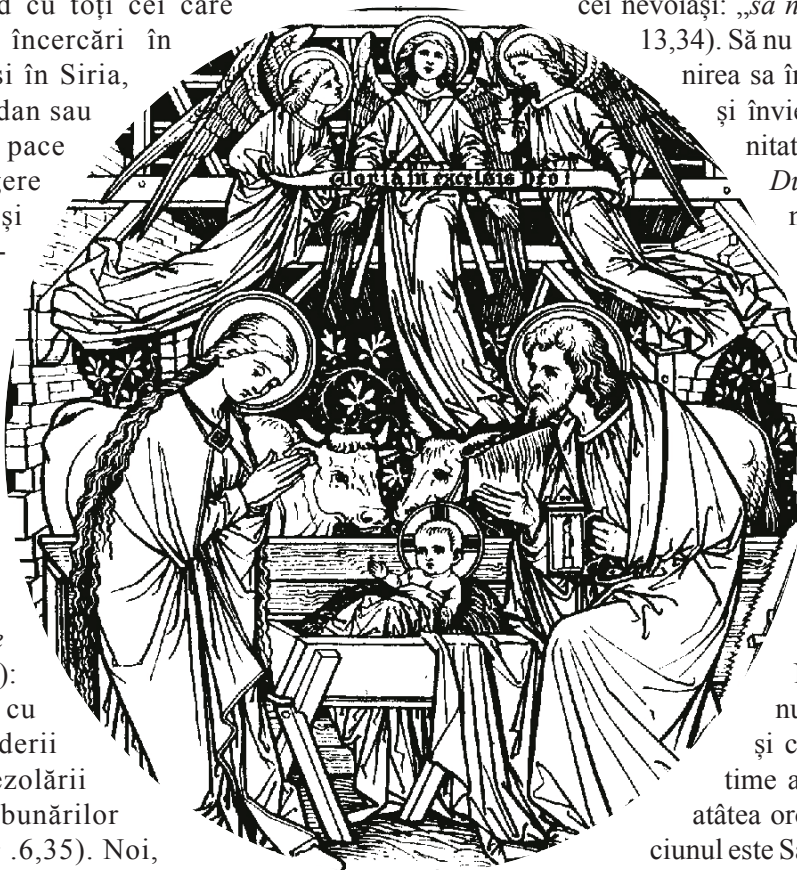
Da, Isus vine din nou pentru fiecare în parte, pentru fiecare acolo unde el este. Iar dacă Domnul este atât de bun, la rândul nostru și noi trebuie să fim buni cu cei singuri, să-i respectăm pe cei plecați printre străini, să mângâiem pe copii și pe cei vârstnici, să-i ajutăm pe cei nevoiași: „să ne iubim unii pe alții” (cf. *Io. 13,34*). Să nu uităm că Isus Cristos, prin ve-

nirea sa în lume, prin patima, moartea și învierea Sa ne-a recâștigat demnitatea și libertatea de „fii ai lui Dumnezeu” (6). Această demnitate și această libertate sunt infinit de prețioase pentru că se împărtășesc din sfințenie și, drept firească urmare, ele trebuie promovate și apărate împotriva oricăror violențe și discriminări spre binele tuturor din întreaga lume (7).

Crăciunul este Sărbătoarea bucuriei, este Sărbătoarea aducerii aminte de Nașterea lui Cristos; Crăciunul este Sărbătoarea curajului și comemorării celor dragi, victime ale comunismului și ale altor atâtea orori ale istoriei omenirii; Crăciunul este Sărbătoarea bunevestiri pentru tot poporul și a respectului pentru cei încercați și în suferință; Crăciunul este Sărbătoarea Adevărului care vine și Sărbătoarea demnității și libertății ființei umane, Crăciunul este Sărbătoarea Nașterii Domnului, a colindelor, a noastră, a tuturor.

La tot omul de bunăvoință și fiecăruia în parte vă urez Sărbători Fericite cu pace și bucurii de Nașterea Domnului! La mulți Ani cu sănătate!

+ Virgil BERCEA
Episcop



- (1) Papa Francisc, *Evangelii Gaudium*., 1
- (2) Cf. *Evangelii Gaudium*., 5
- (3) Ioan Paul al II-lea, 22 octombrie 1978
- (4) Cf. Papa Benedict al XVI-lea, 21 octombrie 2014
- (5) Cf. Papa Francisc, *Evangelii Gaudium* 267
- (6) Cf. Conciliul Vatican II, *Dignitatis Humanae* 3
- (7) Cf. Papa Francisc, *Discurs la Parlamentul European*., 25 noiembrie 2014

Declarația comună a Papei Francisc și a Patriarhului ecumenic Bartolomeu I

Noi, Papa Francisc și Patriarhul Ecumenic Bartolomeu I, exprimăm recunoștința noastră profundă lui Dumnezeu pentru darul acestei noi întâlniri care ne permite, în prezența membrilor Sfântului Sinod, a clerului și a credincioșilor din Patriarhia Ecumenică, să celebrăm împreună sărbătoarea sfântului Andrei, cel dintâi chemat și fratele apostolului Petru. Amintirea apostolilor, care au proclamat lumii vestea cea bună a Evangheliei, prin predica lor și mărturia martiriului, întărește în noi dorința de a continua să mergem împreună cu scopul de a depăși, cu iubire și încredere, obstacolele care ne despart.

Cu ocazia întâlnirii la Ierusalim din mai, în care am amintit îmbrățișarea istorică dintre venerabilii noștri predecesori Papa Paul al VI-lea și Patriarhul Ecumenic Atenagora, am semnat o declarație comună. Astăzi, în fericita ocazie a unei alte întâlniri fraterne, vrem să reafirmăm împreună intențiile și preocupările noastre comune.

Exprimăm intenția noastră sinceră și fermă, ascultând de voința Domnului nostru Isus Cristos, de a intensifica eforturile noastre pentru promovarea unității depline între toți creștinii și mai ales între catolici și ortodocși. În afară de asta, vrem să susținem dialogul teologic promovat de Comisia Mixtă Internațională, care, instituită exact cu treizeci și cinci de ani în urmă de Patriarhul Ecumenic Dimitrios și de Papa Ioan Paul al II-lea aici la Fanar, tratează actualmente chestiunile cele mai dificile care au marcat istoria diviziunii noastre și care cer un studiu atent și aprofundat. În acest scop, asigurăm rugăciunea noastră ferventă ca Păstori ai Bisericii, cerând credincioșilor să se unească cu noi în invocația comună ca "toți să fie una... pentru ca lumea să creadă" (In 17,21).

Exprimăm preocuparea noastră comună față de situația din Irak, din Siria și din întregul Orient Mijlociu. Suntem uniți în dorința de pace și de stabilitate și în voința de a promova rezolvarea conflictelor prin dialog și reconciliere. Recunoscând eforturile deja făcute pentru a oferi asistență regiunii, apelăm în același timp la toți cei care au responsabilitatea destinului popoarelor pentru ca să intensifice angajarea lor pentru comunitățile care suferă și să le permită, inclusiv celor creștine, să rămână în țara lor de baștină. Nu ne putem resemna cu un Orient Mijlociu fără creștini, care acolo au mărturisit numele lui Isus timp de două mii de ani. Mulți frați și surori ai noștri sunt persecutați și au fost constrânși cu violența să lase casele lor. Pare chiar că s-a pierdut valoarea vieții umane și că persoana umană nu mai are importanță și poate fi sacrificată altor interese. Și toate acestea, în mod tragic, întâlnesc indiferența multora. Așa cum ne amintește sfântul Paul: "Dacă un mădular suferă, toate măduarele suferă împreună; și dacă un mădular este cinstit, toate măduarele se bucură cu el" (1Cor 12,26). Aceasta este legea vieții creștine și în acest sens noi putem spune că există și un ecumenism al suferinței. Așa cum sângele martirilor a fost sămânță de



forță și de fertilitate pentru Biserică, tot așa și împărtășirea suferințelor zilnice poate să fie un instrument eficace de unitate. Situația teribilă a creștinilor și a tuturor celor care suferă în Orientul Mijlociu cere nu numai o rugăciune constantă, ci și un răspuns corespunzător din partea comunității internaționale.

Marile provocări pe care le are în față lumea în situația actuală cere solidaritatea tuturor persoanelor de bunăvoință. De aceea, recunoaștem și importanța promovării unui dialog constructiv cu islamul, bazat pe respectul reciproc și pe prietenie. Inspirați de valori comune și întăriți de un sentiment fratern genuin, musulmanii și creștinii sunt chemați să lucreze împreună din iubire față de dreptate, de pace și de respectarea demnității și a drepturilor oricărei persoane, în special în regiunile unde ei, odinioară, au trăit timp de secole într-o coexistență pașnică și acum suferă împreună în mod tragic datorită ororilor războiului. În afară de asta, ca lideri creștini, îndemnăm pe toți liderii religioși să continue și să întărească dialogul interreligios și să facă orice efort pentru a construi o cultură a păcii și a solidarității între persoane și între popoare.

Amintim și toate popoarele care suferă din cauza războiului. Îndeosebi, ne rugăm pentru pacea în Ucraina, o țară cu o veche tradiție creștină, și facem apel la părțile implicate în conflict să caute drumul dialogului și al respectării dreptului internațional pentru a pune capăt conflictului și a permite tuturor ucrainenilor să trăiască în armonie. Gândurile noastre sunt îndreptate spre toți credincioșii din Bisericile noastre din lume, pe care-i salutăm, încredințându-i lui Cristos Mântuitorul nostru, pentru ca să poată fi martori neobosiți ai iubirii lui Dumnezeu. Înalțăm rugăciunea noastră ferventă către Dumnezeu pentru ca să acorde darul păcii, în iubire și în unitate, întregii familii umane.

"Însuși Domnul păcii să vă dăruiască pacea întotdeauna și în orice fel. Domnul să fie cu voi toți!" (2Tes 3,16).

pr. Mihai PĂTRAȘCU www.magisteriu.ro

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Lăsați-vă mângâiați de Domnul

7.12.2014



Iubiți frați și surori, bună ziua!

Această duminică marchează a doua etapă a timpului de Advent, un timp minunat, care trezește în noi așteptarea întoarcerii lui Cristos și comemorarea venirii Sale istorice. Liturgia de astăzi ne prezintă un mesaj plin de speranță. Este invitația Domnului, exprimată prin gura profetului Isaia: “Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, spune Dumnezeu vostru” (40,1). Cu aceste cuvinte se deschide *Cartea mângâierii*, în care profetul adresează poporului în exil vestea fericită a eliberării. Timpul suferinței s-a terminat; poporul lui Israel poate privi cu încredere spre viitor: îl așteaptă în sfârșit întoarcerea în patrie. Pentru aceasta invitația este de a se lăsa mângâiați de Domnul.

Isaia se adresează oamenilor care au trecut printr-o perioadă întunecată, care au îndurat o încercare foarte dură; dar acum a venit timpul mângâierii. Tristețea și frica pot să facă loc bucuriei, pentru că Domnul însuși va conduce poporul său pe calea eliberării și mântuirii. În ce mod va face toate acestea? Cu grija și duioșia unui păstor care se îngrijește de turma sa. De fapt, El va da unitate și siguranță turmei, o va paște, va aduna în staulul Său sigur oile risipite, le va rezerva o atenție deosebită celor fragile și slabe (v. 11). Aceasta este atitudinea lui Dumnezeu față de noi, creaturile Sale. De aceea profetul îl invită pe cel care îl ascultă – inclusiv pe noi, astăzi – să răspândească în rândul poporului acest mesaj de speranță: că Domnul ne mângâie. Și să facă loc mângâierii care vine de la Domnul.

Dar nu putem fi mesageri ai mângâierii lui Dumnezeu dacă noi nu experimentăm cei dintâi bucuria de a fi mângâiați și iubiți de El. Astfel se întâmplă în special când ascultăm Cuvântul Său, Evanghelia, pe care trebuie să o purtăm în buzunar: nu uitați aceasta! Evanghelia în buzunar sau în geantă, pentru a o citi încontinuu. Și acest lucru ne dă mângâiere: când rămânem în rugăciune tăcută în prezența Sa, când îl întâlnim în Euharistie sau în Sacramentul Iertării. Toate acestea ne mângâie.

Să lăsăm așadar ca invitația lui Isaia – “Mângâiați, mângâiați pe poporul meu” – să răsună în inima noastră în acest timp al Adventului. Astăzi este nevoie

de persoane care să fie martori ai milostivirii și ai duioșiei Domnului, care îi zdruncină pe cei resemnați, îi reînsufletește pe cei descurajați, aprinde focul speranței. El aprinde focul speranței! Nu noi. Atâtea situații cer mărturia noastră consolatoare. A fi persoane bucurătoare, consolete. Mă gândesc la cei care sunt asupriți de suferințe, nedreptăți și samavolnicii; la cei care sunt sclavi ai banului, ai puterii, ai succesului, ai mondenității. Sărmanii! Au consolări truate, nu adevărata mângâiere a Domnului! Toți suntem chemați să îi consolăm pe frații noștri, mărturisind că numai Dumnezeu poate elimina cauzele dramelor existențiale și spirituale. El poate face asta! Este puternic!

Mesajul lui Isaia, care răsună în această a doua duminică din Advent, este un balsam pe rănilor noastre și un stimulent de a pregăti cu angajare calea Domnului. De fapt, profetul vorbește astăzi inimii noastre pentru a ne spune că Dumnezeu uită păcatele noastre și ne mângâie. Dacă noi ne încredințăm Lui cu inimă umilă și căită, El va dărâma zidurile răului, va umple găurile omisiunilor noastre, va netezi munții mândriei și vanității și va deschide drumul întâlnirii cu El. Este curios, dar de atâtea ori ne este frică de mângâiere, de a fi mângâiați. Mai mult, ne simțim mai siguri în tristețe și în dezolare. Știți de ce? Pentru că în tristețe ne simțim aproape protagoniști. În schimb în mângâiere Duhul Sfânt este protagonistul! El este cel care ne mângâie, El este cel care ne dă curajul de a ieși din noi înșine. El este cel care ne duce la izvorul oricărei mângâieri adevărate, adică Tatăl. Și aceasta este convertirea. Vă rog, lăsați-vă mângâiați de Domnul! Lăsați-vă mângâiați de Domnul!

Fecioara Maria este “calea” pe care însuși Dumnezeu și-a pregătit-o pentru a veni în lume. Să îi încredințăm ei așteptarea de mântuire și de pace a tuturor bărbaților și femeilor din timpul nostru.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Vă salut pe voi toți, credincioși din Roma și pelerini veniți din Italia și din diferite țări: familiile, grupurile parohiale, asociațiile. Îndeosebi, îi salut pe misionarii și misionarele Identite, atât de buni, care fac atât de mult bine; pe credincioșii din Biance, Dalmine, Sassuolo, Arpaise și Oliveri; comunitatea românilor din Cordenons-Pordenone; asociația “Poarta Deschisă” din Modena, familiile din Fratta Polesine, pe tinerii din Petosino.

Vouă tuturor vă urez o duminică frumoasă. Vă rog, lăsați-vă mângâiați de Domnul! Ați înțeles? Lăsați-vă mângâiați de Domnul! Și nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere! Și mâini, zi frumoasă a Neprihănitei. Domnul să vă binecuvânteze.

Deschiderea Anului Vieții Consacrate

„Călugări și călugărițe fiți mărturisitori ai credinței” acesta a fost îndemnul Preasfinției Sale Virgil, adresat persoanelor consacrate cu ocazia deschiderii Anului Vieții Consacrate în Eparhia de Oradea.

Sfânta Liturghie de deschidere a început cu procesiunea la care au participat călugării, călugărițele și preoții din Eparhie, de la Liceul Greco-Catolic la Catedrala Sfântul Nicolae, urmată de cuvântul părintelui Mihai Vătămănelu care a prezentat tuturor Anul Vieții Consacrate.

Cuvântul Preasfinției Sale Virgil Bercea s-a axat pe scrisoarea Sfântului Părinte Papa Francisc, adresată persoanelor consacrate. Obiectivele acestui an propuse de Sfântul Părinte sunt trei: „a trăi trecutul cu recunoștință”, „a trăi prezentul cu pasiune” și „a îmbrățișa viitorul cu speranță”. Pe lângă aceste obiective pe care persoanele consacrate trebuie să și le propună, de la ele Sfântul Părinte are și așteptări: „treziți lumea” persoanele consacrate fiind îndemnate să vorbească tuturor despre Cristos, „mergeți în toată lumea” până la periferiile lumii la cei bolnavi și orfani, „trăiți bucuria” bucuria că l-ați întâlnit pe Cristos.

Tot în cadrul Sfintei Liturghii, Preasfinția Sa a oferit crucea eparhială domnului deputat Adrian Merca și domnului profesor doctor Ioan Chindriș directorul Bibliotecii Academiei din Cluj, pentru munca depusă în vederea declarării ca zi a Școlii Ardelene, ziua de 11 octombrie.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru această zi și pentru aceste flori ale Bisericii, care sunt persoanele consacrate!

Biroul de presă



Mesajul Preafericirii Sale Cardinal Lucian, adresat Președintelui ales al României

**Excelenței Sale,
Domnului Klaus Iohannis,
Președinte ales al României,
Excelența Voastră,**

Aș dori ca în numele Bisericii Greco-Catolice să Vă felicit pentru alegerea în funcția de Președinte al României și să Vă urez, totodată, să puteți conduce țara spre binele și bunăstarea tuturor cetățenilor săi.

Biserica Greco-Catolică, în spiritul cultivat de antecesorii prin Școlile de la Blaj, a pregătit și pregătește veșnicia prin susținerea valorilor în inimile credincioșilor, mărturisind chiar cu sângele că frumusețea sau noblețea inimii provin din conștiința oamenilor de caracter. Când cinstea, dreptatea și omenia sunt o realitate în viața aleșilor țării trebuie să fim recunoscători lui Dumnezeu.

Înaintașii noștri au așteptat, după 1918, o Românie unită, în care toți românii, indiferent de etnie sau confesiune religioasă, să se bucure de drepturi egale. Alegerea Excelenței Voastre este un semn al idealului de acum o sută de ani care nu uita că bunăstarea pornește de la omenie, de la respectul și îngăduința pentru celălalt, indiferent de confesiune sau etnie.

Biserica Română Greco-Catolică continuă să creadă cu fermitate și speranță că opus justitiae pax, iar prestața instituțiilor României, stat european democratic, pornește din alteritatea bunului simț și omenia vieții. Fie ca prezența Dumneavoastră la cârma țării să aducă în agora românească exemplul de cinste, toleranță și bună conviețuire al Transilvaniei clasice. Să puteți conduce această țară pe un drum al bune înțelegeri și



al "lucrului bine făcut": pentru binele tuturor în pace, unitate, libertate și prosperitate.

Harurile Mântuitorului să Vă însoțească la bine și la greu!

Primiți, Vă rog, Excelență, asigurarea sentimentelor mele cele mai distinse.

**Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite
† Cardinal LUCIAN**

Secretarul Conferinței Episcopale Italiene în România

Prea Fericirea Sa Cardinal Lucian, Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, a primit la Blaj, azi, 2 decembrie 2014, vizita Excelenței Sale Galantino Nunzio, episcop de Cassano all'Jonio, secretar al Conferinței Episcopale Italiene.

Prea Sfinția Sa Galantino Nunzio este un apropiat al Papei Francisc, care l-a și numit pe data de 28 decembrie 2013 secretar general interimar al Conferinței Episcopale Italiene, iar la 25 martie 2014 secretar general al aceleiași Conferințe cu un mandat de cinci ani.

La discuțiile care au avut loc la sediul Arhiepiscopiei Majore, alături de Prea Fericirea Sa Cardinal Lucian au mai participat Prea Sfinția Sa Claudiu, episcopul Curiei Arhiepiscopiei Majore, Preasfinția Sa Alexandru, episcopul Eparhiei de Lugoj, Preasfinția Sa Virgil, episcopul Eparhiei de Oradea și Preasfinția Sa Vasile, episcopul Eparhiei de Maramureș.

Excelența Sa Galantino Nunzio, cu ocazia venirii sale în Mica Romă, a vizitat și Catedrala Mitropolii-



tană „Sfânta Treime” precum și sediul Curiei Arhiepiscopiei Majore.

Festivități de Ziua Națională a României la Valea lui Mihai

Luni 1 Decembrie, cetățenii din Valea lui Mihai au sărbătorit Ziua Națională a României atât în cadrul unei festivități oficiale cât și printr-un spectacol folcloric, organizate de Asociația *Ave Miriam* în parteneriat cu Primăria orașului.

Luni de la ora 12.00, preotul greco-catolic Gheorghe-Zorel Zima a deschis festivitatea oficială printr-o urare tradițională - „La mulți ani, România! Dumnezeu să binecuvinteze România!” - urmată de intonarea Imnului de Stat, în fața Monumentului Eroilor. Primarul Nyako Jozsef a salutat mulțimea dorindu-le tuturor o sărbătoare națională frumoasă și și-a exprimat speranța într-un viitor prosper al țării și al urbei. Profesorul de istorie al Școlii generale „Zelk Zoltan”, Dinuță Ioan a prezentat însemnătatea istorică al acestei aniversări naționale a Marii Uniri de la Alba Iulia din 1918. După slujba religioasă oficiată de preoții Zorel Zima și Popa Marius-Dumitru (preotul ortodox) în memoria eroilor neamului și ai tuturor celor care și-au jertfit viața pentru libertatea teritorială dar și cultural-spirituală a țării, a avut loc depunerea de coroane la Monumentul Eroilor de către reprezentanții instituțiilor locale, în lipsa vreunui distins reprezentant al forurilor județene. În continuarea programului festiv, elevii Școlii generale „Zelk Zoltan” și ai Colegiului Agricol nr. 1 din Valea lui Mihai au susținut un frumos spectacol cultural-artistic, recitând poezii și cântece patriotice, chiar și colinde. Acest moment a fost împlinit prin susținerea unui scurt recital vocal al soliștilor Grupului vocal „Feciorii Bihorului” și alți talentați invitați ai lor.

După-masa de la ora 16.00, comunitatea locală a avut ocazia de a „savura” un frumos spectacol folcloric la Casa de Cultură „Zelk Zoltan” susținut de interpreții



Grupului vocal „Feciorii Bihorului” (Remus Bondar, Ciprian Mocan, Aurel Iono, Ionel Ban) și alți soliști vocali ai ansamblului „Nuntașii Bihorului” (Andrei Corb, Maria Haiduc, Florica Ruja, Antonela Ferche-Buțiu, Mariana Militaru-Blaj, Veronica Nicodim Stolicu). Cu un repertoriu bogat și vesel aceștia au îmbiat auditoriul la un ritmat țopăit pe loc, iar sufletele lor au fost hrănite atât cu sentimente naționale prin cântecele patriotice, cât și cu profunde sentimente religioase prin tradiționalele colinde bihorene.

Asociația Ave Miriam

Comemorarea lui Corneliu Coposu

În data de 22 noiembrie, ne-am adunat cu mic cu mare, localnici și invitați din alte localități pentru a-l comemora pe Corneliu Coposu.

Anul acesta ne-am axat mai mult pe un program spiritual. Comemorarea a început cu celebrarea Divinei Liturghii urmată de Binecuvântarea Euharistică. Apoi ne-am deplasat cu toții, în procesiune, spre Centrul Cultural unde a fost celebrat parastasul, lângă bustul Seniorului.

Am avut deosebită plăcere de a avea alături de noi și reprezentanți ai primăriei, școlii și poliției din localitate.

Evenimentul s-a încheiat cu o vizită a muzeului, ghid fiindu-ne istoricul Marin Pop. Cu vervă ne-a prezentat momentele importante din viața Seniorului.

Pr. Anton-Cristian Biru



Ziua națională a României sărbătorită la Gyula

Vineri, 28 noiembrie 2014, în sala festivă „Matei Corvin” a hotelului Erkel Hunguest din Gyula, au avut loc festivitățile organizate cu prilejul zilei naționale a României de către Consulatul General al României la Gyula, sub conducerea domnului Florin Trandafir Vasiloni, consul general. La aceste manifestări au participat peste 250 de persoane.

Dintre oficialitățile care au onorat aceste manifestări, menționăm pe PS episcop Siluan, împreună cu numeroși preoți și diaconi din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, PS episcop Virgil Bercea și alți clerici ai Episcopiei Greco-Catolice din Oradea, domnul Ambasador Alexandru Victor Micula și alți reprezentanți ai Ambasadei României la Budapesta, Florin Trandafir Vasiloni, consulul general al României la Gyula și domnul Titus Ghiorghe, consul, domnul Ioan Fodoreanu, consul general și alți diplomați români, de la Szeged, doamna Gabriela Matei, directorul Institutului Cultural Român din Budapesta, Nicolae Ioțcu, președintele Consiliului Județean Arad, Domnul Mihály Zalai, președintele Consiliului Județean Békés, Edit Pocsai, președintele Parchetului Județean Hajdu-Bihar, Tolnai Péter, președintele comisiei de tineret, naționalități și culte, din cadrul Consiliului Județean Békés, Tiberiu Iuhász, președintele Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria (AȚRU), Eva Iova Șimon, directorul săptămânalului „Foaia Românească”, Delia Covaci, directorul săptămânalului „Cronica”, Maria Gurzău Czégledi, directorul Liceului „Nicolae Bălcescu”, din Gyula, Liviu Popa, comandantul IPJ Bihor s.a.

Au fost prezenți la manifestare reprezentanți ai mediului universitar din Arad și Oradea, printre care amintim pe prof. dr. Lizica Mihuț, rectorul Universității „Aurel Vlaicu” din Arad și prof. dr. Coralia Cotoraci, rectorul Universității de Vest „Vasile Goldiș” din Arad. Au fost prezenți la manifestare domnul Stefan Dano, consulul general al Slovaciei la Bekescsaba, reprezentanți ai poliției, procuraturii și altor instituții, din Ungaria și România, președinți ai Autogovernărilor Românești Locale și mulți primari ai unor localități din Ungaria în care trăiesc români, numeroase cadre didactice de la școlile în care se predă limba română și alți numeroși invitați.

Au participat la această manifestare reprezentanți ai mediului de afaceri, ai asociațiilor patronale și reprezentanți ai camerelor de comerț, printre care amintim pe Janos Takacs, președintele Camerei de Comerț româno-maghiare; Orosz Tivadar, președintele secțiunii maghiaro-române din cadrul Camerei de comerț a Ungariei; Gheorghe Secululici, președintele Camerei de comerț și industrie Arad.

Manifestarea a debutat cu întâmpinarea oaspeților de către domnul Florin Trandafir Vasiloni, consul general și familia. A urmat intonarea imnurilor națio-



nale ale Ungariei și României și alocuțiunea consulului general

În cuvântul festiv, adresat invitaților, Florin Trandafir Vasiloni, consulul general al României la Gyula, a subliniat patru momente importante sărbătorite în 2014: împlinirea a 300 de ani de la moartea martirică a domnitorului Constantin Brâncoveanu; împlinirea a 10 ani de la aderarea României la NATO; 100 de ani de la izbucnirea primului război mondial și 25 de ani de la căderea regimului comunist în România, evocând și rolul deosebit al tuturor personalităților de numele cărora s-a legat fondarea Statului Național Român modern și reîntregit, între care s-au numărat și înaintașii românilor din Ungaria, care au participat în calitate de delegați la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, din 1 decembrie 1918. A urmat apoi citirea mesajului adresat de către domnul Bogdan Stanoevici, ministru delegat pentru Românii de Pretutindeni

Programul cultural prezentat publicului a cuprins concertul unui cvartet din cadrul Filarmonicii de Stat din Arad, prezentat de către domnul director dr. Alin Văcean; o expoziție de artă populară românească și programul de cântece populare românești prezentate de artista Virginia Linul, din județul Bistrița-Năsăud, cântecele populare din zona Bucova (județul Caraș-Severin), interpretate de tinerii Dănuț și Daniel Bogdan. În cadrul recepției, publicul a fost servit cu un tort festiv gigant, în culorile drapelului național al României, pregătit special pentru acest prilej.

Recepția oficială oferită de către Consulatul General al României la Gyula a oferit posibilitatea tuturor participanților, să guste tradiționalele bucate și vinuri românești.

În data de 1 decembrie 2014, la Catedrala „Sf. Nicolae” din Gyula, preoții de la centrul eparhial al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, au celebrat o slujbă religioasă în cinstea zilei naționale a României, la care a participat și Florin Trandafir Vasiloni, consulul general al României la Gyula.

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI

(IV)

5. LĂSAȚI COPII SĂ VINĂ LA MINE

Această chemare înscrisă în Sfânta Scriptură m-a pătruns în suflet, în momentul în care am auzit întâmplarea unei fete de-a V-a.

Giulia, o zvârlugă de fetiță frumoasă, isteată și năzdrăvană, trăiește în mod aparte, experiența întâlnirii - probabil prima întâlnire - cu Dumnezeu. Într-una din zburdalnicele sale, zile, năzdrăvana se hotărăște să învețe să zboare un puișor de găină ce a ieșit din găoace cu câteva zile în urmă. „Tehnica” folosită de Giulia, era aruncarea puiului în sus. După câteva încercări eșuate, puiul de găină rămâne lat - de fapt ghemotoc - la pământ, fără respirație. Încercările de resuscitare, desperate, ale Giuliei, nu dau rezultate. După câteva alternative speriate, ce vizau ascunderea fetei, Giulia smulge o buruiană din pământ, vără puiul mort în gropiță și „plantează” planta la loc. Toate au fost „bune” câteva zile, până când „tanti” îngrijitoarea copiilor îi spune pe neașteptate: „Giulia să nu mai faci niciodată ce ai făcut zilele trecute!”, Giulia, cum era de așteptat, neagă cu vehemență amestecul ei în această poveste. Comite, cu această ocazie, a doua greșală. Transferă toată vina pe frățiorul său. De la această fază a întâmplării, începe zbuciumul sufletesc al micuței declanșat poate de aserțiunile creștine rostite de „tanti” îngrijitoare, ori poate un efect al orelor de religie de la școală. Remușcările Giuliei găsesc o portiță de salvare în nevoia de a-și mărturisi fapta, în fața unui preot. Traducerea în faptă a a cestei dorințe își găsește impedimentul - mărturisit de Giulia unei terțe persoane - în situația părinților care nu au o relație evidentă cu biserica, ceea ce determină o anumită „jenă” a fetei de a se confesa părinților. Dumnezeu îndreaptă lucrurile, și astfel „această terță persoană” o pune pe Giulia în contact cu Surorile Minime ale Reginei Purgatoriului din Beiuș.

Suntem convinși că aceasta este calea către întâlnirea Giuliei, spre dialog și încredere cu Dumnezeu.

2. Bucuroși că fetița Giulia a reușit întâlnirea cu Dumnezeu, vine spre noi pe tava memoriei (în prezentul lucrurilor trecute cum ar spune Sfântul Augustin) povestea reală, petrecută prin anii 1952 - 1953, a unei întâlniri cu Dumnezeu.

Un băiețel, un Nelucu din clasele primare, a aceluiași timp, trăiește un zbucium sufletesc, de altă natură față de cel al Giuliei, pe durata „lungă” a unei săptămâni.

Ce s-a întâmplat? Îndemnat de părinți și mai ales de un unchi, fost bucătar șef la Episcopia Greco-Catolică de Oradea, băiețelul frecventează un „mini-curs” de cateheză la biserica din localitate. Preotul le spune copiilor că la spovedanie, trebuiau să mărturisească toate greșelile, toate păcatele săvârșite. Această îndatorire devine ușor „călcâiul lui Achile” pentru băiețel, punctul de plecare a zbuciumului sufletesc. Judecata pruncului traversează următoarea schemă: „eu va trebui să spun părintelui că

am furat lebea (pepene verde) din piață și tot de acolo am sustras sau cumpărat „dopuri” de pușcat (un fel de strămoși ai petardelor de astăzi), că am fumat chiștoace (resturi de țigară) că ... și încă de zece ori că ...”. Părintele va povesti soției tot ce am spus eu!. Soția este colegă de serviciu cu tata și o să-i spună acestuia totul!!!. Aceste trei semne imperative s-au contopit în mintea Nelucului într-un singur semn al deciziei finale: „Nu mă prezint la prima spovedanie!”. Deoarece un păcat trage după sine, alte păcate, copilul îmbrăcat sărbătorește pleacă în duminica cu pricina de acasă. Destinația lui nu este însă pragul altarului, ci clopotnița bisericii unde trage vartos „clopotul mic”, împreună cu alți băieți mai mari și-și umple pauzele dintre clopotit, cu fel de fel de jocuri. La întoarcerea acasă, adulții familiei sunt convinși că marele și sfântul eveniment a avut loc. Un prânz mai îmbelșugat împănat cu dulciurile bucătarului șef, încununează această falsă sărbătoare. Anii au trecut ... Nelucul a devenit Nelu și a trebuit să vină decembrie 1989 pentru ca să aibă loc întâlnirea cu Dumnezeu, prin săvârșirea Sfântului Sacrament, deschiderea drumului către sfințenie, care în cazul acesta s-a petrecut și se petrece și-n prezent.

Și încă o întâmplare scurtă, dar plină de frumusețe spirituală, a cărei personaj este tot un băiețel, dar din zilele noastre. Acesta, copil de preot, îl întreabă, foarte serios pe tatăl-preot: „La spovedanie noi mărturisim greșelile, păcatele cele rele. Oare când vom fi întrebați și când vom putea mărturisi și „păcatele bune”.

O posibilă meditație cauzată de evocarea acestor trei întâmplări din viața de toate zilele.

1. Pregătirea pentru prima împărtășanie trebuie făcută din timp cu mult tact al pedagogiei preoțești și familiale, care să aibe în vedere inerentele inhibiții ale pruncilor. Înlăturarea acestora cu mult tact și finețe pedagogică.

2. Renunțarea la expresii de genul: „trebuie”, „pedeapsa lui Dumnezeu”, „frica în fața Dumnezeului”, „Dumnezeu te Vede și te urmărește ca să vadă greșelile tale”.

Înlocuirea acestora cu sfaturi de genul: Dumnezeu este bun!; Dumnezeu ne iubește, se bucură pentru faptele noastre bune și se întristează pentru greșelile noastre, „Dumnezeu este prietenul copiilor”.

3. Copilul să perceapă prima împărtășanie și desigur toate celelalte, ca și pe întâlnire benevolă cu Dumnezeu nu ca și o obligație. Preotul și părinții să găsească metode de a-l aduce pe copil în situația de a-și dori acest sfânt moment.

4. Preoții, părinții, comunitatea bisericească să transfere, prin mijloace adecvate, chemarea „Lăsați copiii să vină la Mine” într-o permanentă și neforțată sintagmă creștină „Îndrumați copiii să vină la Mine”.

(va urma)

Exerciții spirituale - Colegiul „Sfânta Familie”

În perioada 22- 23 Noiembrie 2014, Colegiul „Sfânta Familie” din Oradea a participat la o retragere spirituală, în Sînmartin, pentru a înțelege mai bine semnificația Sfințelor Sărbători de Crăciun.

Exercițiile Spirituale, au început într-o ambianță plăcută, sâmbătă dimineața, cu Sfânta Liturghie ținută de pr. Eduard Roman. Pentru o unitate a grupului mai puternică și o cunoaștere interioară a sufletului, a timpului oferit de noi zi de zi, am invitat-o pe doamna psiholog Ana Popa pentru a ne oferi expertiza și experiența sa profesională.

Prima meditație a avut loc în a doua jumătate a zilei și a fost ținută de pr. Popa Paul care a vorbit despre importanța Bibliei în viața noastră și cum noi credincioșii trebuie să ne însușim comportamentul lui Isus dându-ne mai multe exemple Biblice. Ziua s-a terminat cu discuțiile pe grupuri, rugăciunea în care fiecare participant a mulțumit pentru lucrurile frumoase pe care le-a primit de la Dumnezeu și un silențiu prelungit pentru a medita la concluziile auzite, pâna la începutul filmului „God’s not dead”.

Duminica a început cu Sfânta Liturghie celebrată de pr. Popa Paul magistru, ajutat de Timoš Florin Bogdănel vice-magistru, iar corul a fost format din studenții laici din Colegiul „Sfânta Familie”.

Exercițiile Spirituale s-au înche-

iat cu meditația ținută de Timoš Florin Bogdănel vice-magistru al Colegiului „Sfânta Familie” care ne-a îndemnat să ne curățăm sufletele pentru a-L putea primi pe Isus într-un ambient plin de lumină și ne-a explicat importanța postului, folosind ca exemple referințe Biblice.

Aceste exerciții au avut ca scop pregătirea pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Isus Cristos fiind de folos și cu multe roade spirituale pentru toți cei prezenți.

Florentina CIACHI
George PASERE



Hramul Parohiei „Neprihănită Zămislire” din Curtuiuşeni



În ziua de duminică 07.12.2014, Parohia greco-catolică „Neprihănită Zămislire” din Curtuiuşeni și-a serbat hramul. Acesta a fost un prilej de bucurie și împreună rugăciune pentru noi toți, fiind prezenți preoții: părintele protopop Alexandru Duma din Parohia Șilindru, părintele Vlad Voicu din Vășad, părintele romano – catolic din localitate Z. Tatar, părintele Silvestru Pogar din parohia Galoșpetreu alături de părintele paroh Alexandru Cervid parohia Curtuiuşeni.

Cuvântul de învățătură fiind rostit de părintele Silvestru. Bunul Dumnezeu să primească sfintele rugăciuni.

Pr. Alexandru CERVID

Unde-i întuneric, eu s-aduc lumină...!

Cuvinte ce sunt mai mult decât o cântare religioasă foarte frumoasă atribuită Sf. Francisc de Assisi! Ele reprezintă ceea ce și-au propus terțiarii franciscani de la Mănăstirea Franciscană „Maica Domnului”. Acești credincioși, cu iubire și curaj și-au reînnoit profesiunea de viață evanghelică, duminică, 7 decembrie 2014, în cadrul Liturghiei parohiale celebrată de părintele Paroh Mihai Vătămănelu împreună cu Părintele Carol Martin.

A-l urma pe Sfântul Francisc de Assisi presupune a înțelege înflăcăarea unui tânăr care are curajul de a pași hotărât pe un drum nou, spre a-i face pe cei de lângă el să înțeleagă că există două atribute ale sufletului capabile să excludă tot răul din această lume. Aceste atribute sunt iubirea de Dumnezeu și iubirea față de aproape. Probabil că mulți dintre noi ar spune că prin aceasta, Sfântul Francisc de Assisi nu aduce nimic nou, însă puterea exemplului pe care el ni-l oferă este de neprețuit. Acest om simplu este capabil să extragă esența trăirii evanghelice și să o vestească tuturor prin cel mai eficient mod cu putință – exemplul propriu.

Un drum nou, plin de speranță, este început de un tânăr hotărât și curajos printr-un gest ieșit din tiparele vremii în care trăia. Așadar urmarea sa pe acest drum nu presupune numai supunere, presupune curaj, înțelepciune, forță și dorința puternică și permanentă



de a mai face și următorul pas pe această cale. Toate acestea sunt izvorâte, bineînțeles, din iubirea față de Dumnezeu și iubirea față de aproapele.

Ordinul Franciscan Secular e dovada vie a faptului că fiecare dintre noi, acolo unde se află, în societatea în care trăiește, în mijlocul familiei sale, este chemat și are posibilitatea să urmeze acest drum. Ceea ce trebuie să găsim înăuntrul nostru este curajul de a face primul pas spre această mare familie – Familia Franciscană și dorința de a ne ruga împreună.

Carina MARIN

Sfântul Nicolae sărbătorit la Chilioara

Sâmbătă 6 decembrie tinerii și copiii din parohiile „Sfânta Familie” și „Sfinții Petru și Pavel”, l-au sărbătorit pe Sfântul Nicolae, la Chilioara, unde se găsesc relicve ale acestuia.

Grupul de 80 de tineri, copii, părinți, preoți și surori, au ajuns la biserica din Chilioara în jurul orei 16, fiind întâmpinați călduros de părintele Vasile Pop, parohul din localitate, și de credincioșii Parohiei.

Programul a început cu un moment spiritual, pregătit de câțiva adolescenți, intitulat „Povestea celor 4 lumânări”, în care a fost subliniată nevoia de speranță, singura virtute care rămâne aprinsă în inimile oamenilor, în timp ce credința aproape că s-a stins. Asemeni păcii și iubirii, speranța poate aprinde din nou, în inimile adormite, dorința de-a iubi, de-a crede și de-a trăi în pace cu toți. Momentul s-a încheiat cu mesajul: „Îți doresc ca lumânarea SPERANȚEI, IUBIRII, PĂCII, CREDINȚEI să nu se stingă niciodată în inima ta!”

A urmat apoi citirea unei scurte povestiri, de către 5 tineri, despre viața Sfântului Nicolae, apoi un dialog între părintele Alexandru Fiț și cei prezenți în Biserică.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de părinții Alexandru Fiț, Vasile Pop și Daniel Berteau și animată de tineri și copii. După sărutarea relicvelor Sfântului, și-a făcut apariția Moș Nicolae, întâmpinat de toți cu bucurie, cântând colinde și recitând poezii dedicate lui.



Mulțumim pentru buna organizare părintelui Vasile și celorlalți părinți, Surorilor Sfintei Inimi a lui Isus și celorlalți colaboratori. Mulțumim și persoanelor generoase care l-au ajutat pe Sfântul Nicolae să fie atât de darnic și bun cu noi.

Pr. Ciprian ROBOTIN

Hirotonire de preot

Duminică, 30 noiembrie 2014, a 30-a după Rusalii, în Biserica „Nașterea Sfintei Fecioare Maria” din Tășnad, județul Satu-Mare, a avut loc un eveniment emoționant pentru toți cei prezenți, dar mai ales pentru diaconul Ioan Grad. El a fost ridicat „de la cinstita diaconie la sfânta preoție” prin lucrarea mâinilor Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcop de Oradea-Mare.

După citirea Evangheliei, la predică, Preasfințitul Părinte Virgil a vorbit despre deschiderea Anului Vieții Consacrate, despre cele 3 voturi: ascultarea, sărăcia și castitatea, depuse de către persoanele consacrate, precum și despre drumul spre împărăția lui Dumnezeu.

Născut la data de 17 septembrie 1986, părintele Ioan este originar din Săcel, județul Maramureș, fiind căsătorit din anul 2013. S-a format în cadrul Seminarului Teologic Sfinții Trei Ierarhi „Vasile, Grigore și Ioan” din Oradea, fiind absolvent al Departamentului din Oradea al Facultății de Teologie Greco-Catolică din cadrul Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca din anul 2009. A absolvit cursurile de Masterat în cadrul aceleiași Facultăți în anul 2011.

La finalul celebrării tot într-o atmosferă de emoție, noul părinte a mulțumit în primul rând Bunului Dumnezeu pentru chemarea și darul preoției, Preasfinției Sale Virgil pentru lucrarea mâinilor lui și pentru încrederea acordată, soției care îi este alături mereu, familiei, preoților, colegilor și tuturor celor prezenți asigurându-i pe toți de rugăciunea sa.

Credincioșii au fost foarte fericiți de vizita Prea Sfinției Sale, drept mulțumire părintele protopop Aurel



Hendea împreună cu doamna Daniela Mureșan și copii de la Clubul elevilor din Tășnad au pregătit un recital de colinde. După acest recital părintele Ioan a împărțit episcopului, preoților și tuturor credincioșilor binecuvântarea sa.

Grad Gabriela BOGDANA

Jubilmusic - Sanremo 2014

Zile de 27, 28 și 29 noiembrie 2014 au fost zile de neuit în care tineri din Italia și doi tineri invitați din România, Paula Marinescu și Ovidiu Lazăr, reprezentanți ai Hope Music România, s-au cufundat într-un festival al inimii pe ritmurile și armoniile muzicii creștine din cadrul celei de-a XV -a ediții a Festivalului Internațional de Muzica Creștină - Jubilmusic 2014 ținut pe scena teatrului național ARISTON de la Sanremo din Italia.

Trei zile în care acești tineri au împărtășit gânduri, au participat la catehezele organizate de dieceza de Ventimiglia-Sanremo și ținute de episcopii Antonio Suetta și Paolo Giulietti și au vorbit aceeași limbă a muzicii împreună cu artiști consacrați care prin muzica interpretată și atitudinea lor în cadrul acestui festival au dat mărturie de prezența lui Cristos în viața lor.

Concertul final la care au participat cântăreți de renume internațional: Alessandra Amoroso, Linda Valori, Ben Walther, Junior Robinson, Oldream, Voci di Pace, Pierluigi Grison, Francesco Rizzat, AnnoDomini și Grande Coro Hope a adunat în jurul său mai bine de 2000 de spectatori și a reprezentat încununarea cu succes a tuturor eforturilor depuse de acești tineri care prin



munca și devoțiunea depusă în acest domeniu al muzicii creștine au reușit să aducă onoare bisericii la nivel internațional.

Mulțumim directorului artistic Jubilmusic Marco Brusati, Asociației Hope Music România și Biroului Pastoral al Episcopiei greco-catolice de Oradea care prin suportul oferit au făcut posibilă participarea acestor tineri la acest festival și gazdelor din dieceza Ventimiglia-San Remo care i-au întâmpinat cu atâta căldură și dragoste frățască.

Pr. Doru POPOVICI, Pr. Paul POPA

Ioan MĂGHERUȘAN

EUHARISTIA, PÂINEA VIEȚII ȘI POTIRUL MÂNTUIRII

Pâinea este rodul pământului și al muncii, hrana de bază a omului, preparată din aluat de făină de grâu, orz sau secară și ingrediente, afănată prin fermentația drojdiei, frământată cu apă și coaptă în cuptor. Isus zice: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu” (Lc. 4,4). Potirul este vasul liturgic în care se sfințește amestecul de vin și apă.

Creștinismul are posibilitatea de a oferi credincioșilor nu numai hrana materială curentă, ci și hrana spirituală viitoare. Euharistia a fost instituită de Isus Cristos la Cina cea de Taină și cuprinde Trupul și Sângele lui Cristos, dat pentru hrana sufletelor. Prin acest sacrament primim pe însuși Isus dătătorul tuturor harurilor și a celorlalte sacramente. Isus se află în Euharistie, cu Trupul, cu Sângele, cu Sufletul și cu toată dumnezeirea Sa, sub chipul pâinii și al vinului. Pâinea și vinul euharistic după invocarea Spiritului Sfânt în timpul Divinei Liturghii, Jertfa Noului Legământ, nu mai sunt pâinea și vinul comun, ci Trupul și Sângele lui Cristos.

„La cina cea de Taină, în noaptea în care era vândut, Mântuitorul nostru a instituit Jertfa euharistică a Trupului și Sângelui Său pentru a perpetua de-a lungul vremurilor Jertfa Crucii până la a doua venire și pentru a încredința astfel Miresei sale preaiubite, Biserica, memorialul morții și al învierii Sale: sacrament al pietății, semn al unității, legământ al carității, ospăț pascal în care îl primim pe Cristos, sufletul este copleșit de har și ne este dată chează gloriei viitoare”. (1)

Chipul pâinii și al vinului sunt semnul văzut al harului divin nevăzut. Isus însuși este Pâinea lui Dumnezeu „cea care Se coboară din cer și care dă viață lumii” (Io. 6,33). Omul este singura făptură din lume care poate cunoaște, iubi și sluji cu adevărat lui Dumnezeu. Pâinea semnifică bunătatea creației și smerenia vieții de fiecare zi. Vinul este semn al sărbătoririi și al frumuseții lumii, face pe om să simtă splendoarea creației. Euharistia completează inițierea creștină. Trupul lui Cristos ne este dat „pentru vindecarea sufletului și a trupului”: „Pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu” (Io. 6,51).

Euharistia este darul pe care ni-l face Cristos din Sine, până la moarte prin misterul crucii. „Dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi” (Io. 6,53). Aici devine evidentă nu numai referirea la Euharistie, ci mai ales, la sacrificiul lui Cristos, care varsă Sângele Său pentru noi; iese din Sine, se revărsă și se dăruiește nouă. Întruparea și Crucea se interpenetrează, ele fiind inseparabile una de alta, iar Euharistia este plasată în centrul existenței creștine ca marea și perpetua întâlnire a omului cu Isus. La Cina de Taină, prin rugăciunea de mulțumire și de binecuvântare a pâinii și vinului, Isus a prefăcut pâinea și vinul comun în Trupul și Sângele Său ca jertfă

de mulțumire și de recunoștință adusă Tatălui pe Sfânta Cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc zicând: „Acesta este Trupul Meu, care se dă pentru voi; aceasta să faceți spre pomenirea Mea” (Lc. 22,19). „Acest pahar este Legea cea nouă, întru Sângele Meu, care se varsă pentru voi” (Lc. 22,20).

Prin Sfânta Taină a Euharistiei, Biserica actualizează în mod sacramental opera de ispășitoare și de răscumpărătoare a lui Isus Cristos, săvârșită în Jertfa Sa. În unire cu Isus de la Cina de Taină și cu Cel de pe Cruce, Biserica săvârșind azi Euharistia pe altare prin intermediul puterii preoțești, aduce o jertfă de mulțumire lui Dumnezeu pentru iubirea Sa față de oameni, o jertfă de ispășire a păcatelor prin celebrarea morții și învierii lui Isus, în amintirea pecetluirii Noului Legământ cu Tatăl ceresc. Euharistia celebrează misterul morții și învierii lui Isus și este o pregustare a fericirii veșnice. Isus zice: „Eu sunt Pâinea vieții” (Io. 6,35). Coasta străpunsă a lui Isus este izvor de viață veșnică, iar în potir, după consacrare, se află Sângele ieșit din coasta Lui. „Sacramentul Euharistiei este izvor și culme a întregii vieți creștine”. (2)

Misterul roadelor jertfei de ispășire și împăcare, ni se împărtășesc odată cu viața lui Cristos înviat, atunci când ne cuminecăm cu Trupul și cu Sângele Său, semn viu al unirii noastre cu El. Întru această unire cu Isus se clădește Biserica spirituală, trupul mistic al lui Cristos ale cărui mădulare suntem: „Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el” (Io.6,56), Pâinea este una, iar noi toți suntem un singur Trup, fiindcă suntem părtași la acea Pâine venită din cer și pe care o primim prin credință și care este însuși Cristos: „Tatăl Meu vă dă din cer Pâinea cea adevărată ” (Io. 6,32). La Sfânta Liturghie, nu se repetă ci, în mod tainic, se reactualizată Jertfa lui Cristos. Trupul și Sângele său devenind o prezență reală, actuală și vie în noi. Misterul de nepătruns este transformarea substanței pâinii și a vinului în substanța Trupului și a Sângelui lui Cristos, păstrându-li-se forma inițială. „Cel devenit om ni se dă nouă în Sacrament, și astfel, cuvântul etern devine mana, darul pâinii viitoare în zilele noastre”. (3)

Euharistia rezumă esența credinței noastre și împreună cu Crucea sunt pietre de încercare, iar întreaga Biserică în calitatea ei de Trup mistic al lui Cristos este unită cu Jertfa lui Cristos. Divina Euharistie este sacramentul cel mai important pentru că ea cuprinde atât harul cât și pe Autorul acestui har. Prin Euharistie este evocată puterea și înțelepciunea divină; iubirea lui Isus față de oameni și dorința Sa de a fi pururea cu noi; trezește și întărește credința și speranța învierii noastre; înflăcărează iubirea și recunoștința credincioșilor; Isus

(continuare în pag. 15)

Două săptămâni la Caritas Eparhial Oradea

Cu o varietate bogată de impresii despre viața în România și experiențe de muncă avute la Caritas Eparhial în Oradea, am revenit la locul nostru de muncă.

Este un buchet imens de prietenie și ospitalitate caldă care s-a născut în noi, informații și perspective din activitatea practică care ne-au impresionat.

Acest nou Caritas în Oradea a fost creat acum 10 ani. O organizație a apărut acolo, iar aceasta, este clar pentru noi, abordează cele mai grele și apăsătoare probleme din oraș și din regiune, cu o utilizare optimă a resurselor umane și financiare.

Din multe întâlniri la care am participat și din conversațiile la care am asistat, am putut constata că organizația poate să funcționeze pentru că obiectivele cuprinse în viziune nu sunt doar formule teoretice.

Fiind angajați Caritas într-o țară care are o tradiție catolică, am simțit atitudinea spirituală și orientarea acestei instituții. Acest lucru este exprimat prin deschiderea serviciilor pentru toți oamenii indiferent de naționalitate sau religie.

Și așa am putut să înțelegem cum se poate reuși să câștigi pentru activitatea desfășurată de Caritas, aproximativ 300 de voluntari din parohii și din societate în general. Acești voluntari se preocupă cu atenție de toate persoanele care trăiesc în sărăcie și apelează la serviciile organizației.

Caritas Eparhial nu este organizație mare dar este remarcabil cum reușesc 12 angajați în colaborare cu voluntarii să abordeze și să găsească modalități de ajutorare a celor aflați în nevoie.

Noi avem impresia că acest Caritas este ca un aluat care afectează în mod constant oamenii de rând dar și nivelul social și politic.

Am avut posibilitatea să vedem multe exemple:

- centrul social cu cantina socială (loc de întâlnire pentru femeile și bărbații fără adăpost) și dușurile sociale; - centrul de zi, după masă, pentru școlari; - su-



port pentru familii tinere; - și, bineînțeles, privirea îndreptată spre oamenii care încă nu aparțin unui grup de oameni cu perspective bune pentru supraviețuire.

Din inimă vine mulțumesc-ul pentru zilele petrecute la Caritas Eparhial, pentru cazare și găzduire, pentru cadoul „Timp” primit din partea angajaților de la Caritas.

Un mulțumesc special pentru Adela, Delia și părintele Vasile pentru ospitalitatea arătată, pentru posibilitatea oferită de a cunoaște viața din România, viața cu părțile ei însorite și umbroase, pentru întâlnirea cu episcopul de Oradea, PSS Virgil Bercea.

Valoroasă a fost pentru noi și invitația directorului de la Caritas Catolica Oradea. Cu Ilona am avut posibilitatea să vedem diversitatea problemelor care se rezolvă la acest Caritas în spirit creștin.

De asemenea, am dobândit multe impresii despre țară și despre Caritas-ul din Caransebeș în urma vizitei, de două zile făcută acolo, în compania lui de Ludwic Mleziva, un administrator cu experiență.

Am părăsit Oradea cu promisiunea și dorința ca aceste impresii și legături să nu se piardă ci să se dezvolte cât mai mult.

Multe salutări,

Wolfgang și Peter

(urmare din pag. 14)

se smerește pe sine luând forma materială a mâncării și a băuturii. Prin puterea Cuvântului Său și a Spiritului Sfânt prezența lui Cristos devine reală în Euharistie pentru că este o prezență materială.

La consacrarea Euharistiei preotul nu folosește cuvintele sale, ci ale lui Cristos. Cuvintele lui Cristos rostite de preot îndeplinesc sacramentul. Preotul se bucură de capacitatea de a acționa „*in persona Christi Capitis*”; „în persoana lui Cristos, Capul”. Liturgia euharistică poate fi înțeleasă ca o procesiune a Bisericii în dimensiunea Împărăției cerurilor. Noi toți suntem cuprinși în Euharistia lui Cristos și Cristos este Euharistia noastră. Biserica este formată din toți cei care au fost primiți în viața euharistică a lui Cristos. Euharistia face Biserica, iar frângerea pâinii este esența acestui

sacrament, care deschide ochii credinței pentru a vedea măreția lui Isus. Ea este Jertfa laudei, ofranda curată și Pâinea dătătoare de viață veșnică. „În fața măreției acestui mister Sfântul Augustin exclamă: *O sacramentum pietatis! O signum unitatis! O vinculum caritatis!*”; „O, sacrament al pietății! O, semn al unității! O, legătură a carității!”. (4)

Ruga pentru „pâinea noastră cea de toate zilele” ne ajută să depășim pe cele curente și să cerem pe cele viitoare: Pâinea vieții și Potirul mântuirii.

(1) CATEHISMUL BISERICII CATOLICE, ediția a III – a, 2003, 1323; (2) Mărtincă I., *Sacramentele Bisericii Catolice*, Ed. Arh. Romano-Catolice de București, 2003, Vol. I, p. 196; (3) JOSEPH RATZINGER, BENEDICT al XVI – lea, *Isus din Nazaret*, Ed. RAO București, 2010, p. 144; (4) CATEHISMUL BISERICII CATOLICE, ediția a III – a, 2003, 1398.

Instalarea noului paroh în Parohia Cizer

Ziua de duminică, 7 decembrie, a.c., a constituit un prilej de bucurie spirituală și de nou început atât pentru credincioșii parohiei greco-catolice din Cizer, Sălaj, cât și pentru noul lor păstor sufletesc, părintele Grad Ioan, împreună cu familia sa.

Noul paroh instalat de părintele protopop Valer Părau, a fost așteptat cu iubire creștinească de comunitate. Sfânta Liturghie a fost oficiată la capela greco-catolică "Toți Sfinții", de către părintele protopop Valer Părau, părintele Alexandru Fiț și noul părinte Ioan Grad.

Alături de credincioșii din parohie, la Sfânta Liturghie au fost prezenți și credincioși din alte parohii mai mult sau mai puțin îndepărtate, acest eveniment fiind un prilej de bucurie.

La încheierea Sfintei Liturghii, părintele protopop a adresat un cuvânt de învățătură, urmat de citirea actului de numire a noului preot paroh, subliniindu-se importanța și necesitatea conlucrării, în pace și dragoste frățască, în parohie, pentru dobândirea roadelor spirituale și creșterea turmei lui Cristos.

Noul preot paroh a adresat, la rândul său, un scurt cuvânt celor prezenți, mulțumind lui Dumnezeu pentru



toate, Preasfinției Sale, Virgil Bercea pentru încrederea acordată în vederea păstoririi acestei parohii, părintelui protopop, familiei și preoților parohi, luându-și angajamentul ca, împreună și mereu în conlucrare - preot și credincioși, să vegheze la buna rânduială a Bisericii.

Grad Gabriela BOGDANA

Hramul Bisericii Greco Catolice din Sititelec

Sat mic, credința mare, parohia Greco Catolică Sititelec județul Bihor a fost în sărbătoare. În fața unui număr însemnat de părinți, bunici și copii am trăit bucuria primei Spovezi și Împărtășanii solemne a copiilor din parohia noastră.

Odată cu sărbătorirea hramului "Sfântul Nicolae" și a 141 de ani de la construirea bisericii, un grup de 14 copii, pornind de la cuvintele Mântuitorului "Lăsați copii să vină la mine" au primit, pentru prima dată în viața lor, prima spovedanie și împărtășanie solemnă.

La sfârșitul Sfintei Liturghii copii au fost invitați la o mică agapa fiind încununată cu poza de grup ce va rămâne în amintirea lor. Cu bucurie aducem mulțumirii tuturor credincioșilor care s-au ocupat de organizarea acestui măreț eveniment.

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru acest timp de har revărsat peste comunitatea noastră. Ne rugăm pentru acești îngerași ca să fie mereu uniți cu Isus.

Pr. Bogdan TORJOC



Sărbătoarea Zilei Naționale a României în Alicante

În ziua de 6 decembrie 2014, în Alicante, Spania s-a organizat ziua Națională a României, încununându-se totodată cu Praznicul Sărbătorii Sfântului Nicolae, episcopul de la Mira Licia și cu Ziua Constituției Spaniole. A fost întârziat intenționat acest eveniment, tocmai pentru ca ziua de 1 decembrie a fost o zi de luni, iar sâmbăta de 6 decembrie s-a suprapus minunat cu sărbătoarea Constituției Spaniole și astfel toți românii care muncesc din greu în Spania au avut liber de la muncă, reușind să se bucure de această zi de sărbătoare.

Acest eveniment a avut două părți: prima parte cultural-spirituală, întâmpinându-l tipic românesc pe Episcopul locului, cu un tradițional colac și sare, Episcopului Jesus Murgui, Episcop de Orihuela-Alicante, ne-a bucurat cu prezența dânsului, și totodată ne-a oferit un minunat cuvânt de salut cordial și profund, după care i-a oferit binecuvântarea unui bolnav cu numele Lazăr, după care a plecat pentru Liturghia și procesiunea care o avea de săvârșit la Catedrala Sfântul Nilolae din Alicante.

Iar mai apoi, s-a săvârșit Sfânta Liturghie, la care au participat: Preotul Rad Ioan, care activează în protopopiatul Timișoarei, în Parohia Coșarii, din cadrul Episcopiei de Lugoj; Preotul Dulău Alexandru, din protopopiatul Râciu, activând în Mănăstirea Nima Râciului, din cadrul Mitropoliei Alba-Iulia și Făgăraș; Părintele Bokor Radu Alexandru, preot pentru românii din Alicante, ce activează în Biserica San Roque din Alicante; și Preotul Abad Enrique, Delegat și Consilier al Secretariatului de Migrări – ASTI – Alicante și Paroh al Bisericii Sfântul Iosif de Carolinas. La finalul Liturghiei am continuat cu rugăciunea de Tedeum, încheiată cu un cuvânt pe care Părintele Avram Claudiu, Preotul Ortodox din Alicante, l-a exprimat, și acesta a fost completat într-un mod inedit de discursul evenimentelor petrecute, referitor la Unirea României, de către istoricul Profesor Laurențiu.

După intonarea imnului și după tradiționala Horă a Unirii, am avut parte și de dansuri populare din diferite zone ale României.



Apoi, a doua parte artistico-culinară, unde după un scurt program artistic oferit de copii Asociației ARIPI Alicante, pregătiți fiind de Doamna Învățător Luminița. Urmați fiind de preoții invitați din România, care au cântat câteva colinde, împreună cu o tânără familie, iar mai ne-am bucurat de felurite preparate culinare românești, pregătite de bucătari de seamă.

Copii au beneficiat de un loc de joacă special pe care l-au folosit cu mare drag și entuziasm, dar au mai avut parte și de o vizită surpriză a Sfântului Nicolae, care le-a oferit daruri multe copiilor care au fost cuminți și a stat de vorbă cu fiecare copil prezent la eveniment, aducându-le totodată zâmbete și bucurie în suflete.

Astfel că, atât cei mici cât și cei mari au resimțit din tradiția, cultura și bucuria de a fi Român, chiar dacă suntem departe de casa și țara noastră, tradiția și mândria constructivă de a fi român, nu se oprește la granița României, ci trece dincolo de ea, emigrând până în cele mai îndepărtate locuri ale lumii.

Sperăm ca sărbătorile de iarnă, Nașterea Domnului și Anul care vine, să aducă în casa românului numai belșug, sănătate, prosperitate, haruri și binecuvântări de la Domnul.

Pr. Radu Alexandru BOKOR

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2015

IANUARIE

Universală: Pentru ca apartenenții la diferitele tradiții religioase și toți oamenii de bunăvoință să colaboreze în promovarea păcii.

Pentru evangelizare: Pentru ca în acest an dedicat vieții consacrate, călugării și călugărițele să regăsească bucuria urmării lui Cristos și să lucreze cu zel în slujba săracilor.

ABONAMENTE

Îi informăm pe cititorii noștri că pentru a intra în posesia abonamentului la revista *Vestitorul* este necesar ca acesta să fi e achitat pe tot anul sau pe cel puțin șase luni. Abonamentul trebuie să fi e plătit până cel târziu la data de **30 ianuarie 2015**. Costul unui exemplar va fi de **1,5 LEI**, cost care, pentru abonați, va rămâne același pe tot timpul anului, indiferent de eventualele modifi cări de preț. Vă reamintim că modalitatea cea mai sigură de a intra în posesia revistei noastre este abonamentul.

Colectă Specială



Asociația Caritas Eparhial Oradea a ales ca zi specială a carității noastre comunitare duminica „Samariteanului Milostiv”, zi în care s-a organizat o colectă specială. Tasul din data de 16 noiembrie 2014, duminica „Samariteanul Milostiv” a fost predat, de **95 parohii** asociației. Astfel au intrat în caseria asociației suma de **22.385 lei**.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

Pr. Olimpiu Todorean

Aleșd, 100 lei	Marin, 70 lei
Ardud, 300 lei	Negru Grădinari, 32 lei
Babța, 260 lei	Nojorid, 25 lei
Ban, 70 lei	Oradea Catedrala „Sfântul Nicolae”, 1.667 lei
Bădăcin, 100 lei	Oradea, Mănăstirea „Maica Domnului”, 1.570 lei
Băile Felix, 100 lei	Oradea, „Sfânta Treime”, 287 lei
Băița, 213 lei	Oradea, „Duminica Tutaror Sfinților”, 210 lei
Beiuș, 135 lei	Oradea, „Sfântul Gheorghe”, 536 lei
Belu, 113 lei	Oradea, „Înălțarea Domnului”, 329 lei
Beznea, 373 lei	Oradea, „Schimbarea la Față”, 790 lei
Bobota, 104 lei	Oradea, „Sfântul Gheorghe” Olosig, 197 lei
Bocșa, 10 lei	Oradea, „Sfântul Anton”, 40 lei
Borod, 135 lei	Ortelec, 35 lei
Calea Mare, 50 lei	Peceiu, 100 lei
Camăr, 25 lei	Petrani, 102 lei
Câmpia, 267 lei	Plopiș, 450 lei
Carei, „Sfântul Andrei”, 450 lei	Pocola, 200 lei
Carei, „Sfântul Anton”, 112 lei	Porț, 300 lei
Căuaș, 165 lei	Prisaca, 51 lei
Cehei Pustă, 50 lei	Racova, 135 lei
Cheț, 200 lei	Poiana, 26,50 lei
Chilioara, 110 lei	Rogoz, 50 lei
Cosniciu de Jos, 250 lei	Sâg, 164 lei
Cosniciu de Sus, 150 lei	Sâmbăta, 341 lei
Crestur, 100 lei	Sânlazăr, 100 lei
Delani, 18,50 lei	Sânmartin, 50 lei
Domănești, 150 lei	Sântandrei, 800 lei
Drăgoteni, 50 lei	Sarcău, 50 lei
Drighiu, 100 lei	Sălăjeni, 200 lei
Galospetreu, 60 lei	Sârsig, 232 lei
Ghenci, 150 lei	Săuca, 318 lei
Ghenetea, 100 lei	Silvaș, 150 lei
Girișu de Cris, 62 lei	Sititelec, 25 lei
Grulung, 210 lei	Suplacu de Barcău, 55 lei
Haieu, 124 lei	Supuru de Jos, 100 lei
Halmășd, 100 lei	Șilindru, 300 lei
Hereclean, 120 lei	Șimleu Silvaniei, 1.141 lei
Hodișel, 136 lei	Ștei, 403 lei
Horoatu Crasnei, 220 lei	Șumal, 1.454 lei
Huseni, 30 lei	Șuncuiuș, 50 lei
Iaz, 200 lei	Tășnad, 130 lei
Ioaniș, 100 lei	Tinca, 114 lei
Ip, 15 lei	Valcău de Jos, 364 lei
Marca, 300 lei	Valea lui Mihai, 210 lei
Marghita, 705 lei	Vălanii de Beiuș, 50 lei

Voivozi, 120 lei
Zalău, „Sfânta Familie”, 627 lei
Zalău, „Sfântul Ap. Petru și Pavel”, 640 lei
Zalău, Spitalul de Urgență, 158 lei
Asociația Medicilor Catolici Sf. Nicolae, 650 lei

Bucuria de a dăru

Elevii clasei I –a A de la Liceul Greco-Catolic Iuliu Maniu sub îndrumarea cadrelor didactice Popa Nicoleta și Ursu Krisztina și cu sprijinul părinților învață pas cu pas (Step by Step) ce înseamnă bucuria de a dăru.

În această perioadă de post cei mici se străduiesc să dăruiască un zâmbet sincer, un gând bun, un cuvânt frumos, o mână de ajutor, respect, iubire dar și să renunțe la jucării și alimente în favoarea celor nevoiași.

Astfel cu ocazia celor 200 ZILE DE ȘCOALĂ copiii, susținuți de părinți au adunat timp de o săptămână peste 200 de alimente. Fiecare copil a contribuit din bucătăria proprie cu ce și cu cât a putut: un gem, un compot, o conservă, zahar, ulei etc.

Alimente au fost donate Asociației Caritas Eparhial Oradea care la rândul ei va avea grijă să ajungă la familiile nevoiașe.

Prin această acțiune îi sensibilizăm și-i facem conștienți pe copii și implicit și părinții lor că există persoane necăjite, nevoiașe pe care cu puținul nostru îi putem bucura.

Nicoleta POPA și Krisztina URSU



Înainte de a pleca, informează-te!

Este un proiect al Confederației Caritas România care are în vedere desfășurarea unei campanii de informare a persoanelor ce doresc să meargă să muncească peste hotare, mai precis în Marea Britanie. În cadrul acestui proiect, vor avea loc mai multe întâlniri, în cadrul cărora se va aduce la cunoștință pentru cei interesați, tot ceea ce trebuie să aibă în vedere înainte dar și după ce au plecat în Marea Britanie.

Marți, 09.12.2014, a avut deja loc prima întâlnire, organizată de Caritas Eparhial Oradea, în cadrul Seminarului Teologic Greco-Catolic din Oradea, unde

au participat studenți de la diferite facultăți, din cadrul Universității din Oradea. Întâlnirea s-a dovedit a fi una destul de acaparantă, întrucât la finalul acesteia, unul din feedback-urile primite, semnală nevoia de astfel de campanii, deoarece există cazuri în care românii ajung să fie înșelați de străini prin tot felul de mijloace, întorcându-se cu greu în țară, din insuficiență de bani, în urma unei perioade în care au muncit, fără să-și primească remunerația cuvenită.

Traian OSTAHE



Colecta pentru Filipine

Conferința Episcopilor Catolici din România a organizat duminică, 8 decembrie 2013, în toate bisericile catolice din țară, o colectă pentru ajutorarea victimelor taifunului din Filipine.

Rezultatul colectei la nivel național: **507.041,52 lei**. Episcopia Greco-Catolică de Oradea a participat cu suma de: **5.608 lei**.

Proiectele finanțate în perioada mai – noiembrie 2014

1. Proiect „Dotări pentru școlile din Filipine”

În luna iunie 2014, când începe anul școlar din Filipine, în multe școli din zonele afectate de taifunul Haiyan nu existau condițiile necesare pentru reluarea procesului educațional. Mai multe organizații internaționale (UNICEF, Terre de Hommes) s-au ocupat de reconstrucția școlilor, dar nu și de redotare.

După o evaluare la fața locului efectuată de o echipă Caritas (condusă de un reprezentant Caritas Cehia) următoarele trei școli au fost selectate pentru un program de redotare: **Simeon Ocdol National High School** la San Antonio, Basey, Samar: Școala are 374 elevi; **Basey National High Schools** la Basey, aproape de orașul Tacloban (una dintre cele mai afectate localități): Școala are 1.899 elevi; **Basey II Central Elementary Schools** la Basey: Școală generală cu 614 elevi. Au fost avariate patru clădiri (inclusiv șase săli de clasă), multe echipamente și mobila școlară distrusă. Toate trei școlile sunt școli publice.

Proiectul a fost implementat în parteneriat cu Caritas Cehia. Caritas Cehia a trimis un reprezentant în Filipine, care a participat la toate etapele proiectului. Activitățile locale au fost implementate de Caritas diecezan din Calbayog, Filipine sub monitorizarea reprezentantului Caritas Cehia. Toate dotările au fost procurate pe plan local și transportate către cele trei școli.

Bugetul total al proiectului: **22.000 EUR**. **Contribuția Confederației Caritas România: 14.600 EUR**. Proiectul a fost încheiat.

2. Surse de subzistență pentru familiile afectate de taifunul Haiyan

Insula Samara este regiunea cea mai afectată de taifunul Haiyan. Populația din zonele rurale de pe această insulă trăiește din agricultură. Familiile au la dispoziție în medie un hectar de pământ. În zonele joase (în apropierea coastei) terenurile sunt cultivate cu orez – alimentul de bază în Filipine. Taifunul a distrus orezul deja recoltat, dar și semințele pentru următoarea perioadă de cultivare. De asemenea au fost avariate terenurile pregătite pentru cultivarea orezului și uneltele agricole.

În zonele de dealuri cultura principală a fost cocos. În multe sate, plantațiile de palmieri de cocos au fost distruse în totalitate. După replantare aceste plante necesită o perioadă de 6-8 ani până la prima recoltă. Insula Samara este o regiune foarte expusă la dezastre, în special la taifunuri. În anii 2000-2010 un număr de 33 de taifunuri au lovit insula. Zona a fost de asemenea frecvent afectată de inundații și alunecări de teren. Toate aceste evenimente au un impact negativ asupra populației care trăiește pe această insulă.



Proiectul propus a avut trei componente principale:

a) **Sprijin pentru cultivatorii de orez:** 187 familii din 4 sate au fost sprijinite în reluarea activităților de creștere de orez. În acest sens în fiecare sat a fost înființată o asociație de crescători de orez. Membrii asociațiilor au participat la mai multe sesiuni de formare în care au învățat metode mai eficiente și ecologice de cultivare a orezului. Toți beneficiarii au primit semințe pentru un nou sezon de cultivare și asociațiile au fost echipate cu moto-cultivatore și alte echipamente.

b) **Sprijin pentru agricultorii din zone de dealuri:** Grupul țintă al acestei componente a fost format din femei deoarece în această zonă femeile produc aproximativ 60% din alimentele necesare, dar au acces limitat la programe de suport. 80 de femei din două sate au beneficiat de această componentă. Au participat la sesiuni de formare în care au învățat metode noi de creștere a legumelor (aceste culturi vor trebui să înlocuiască cultura principală din zonă, palmierul de cocos până la refacerea plantațiilor) și au primit semințele și uneltele necesare. În fiecare sat a fost organizată o grădină demonstrativă.

c) **Reducerea riscului de dezastre:** În toate cele șase comunități de proiect au fost implementate activități de reducerea riscului de dezastre. Grupurile formate în celelalte componente de proiect au pregătit hărțile de risc și au organizat întâlniri cu reprezentanții administrației și cu alte ONGuri. Au fost organizate activități educaționale pentru copii și în fiecare comunitate a fost dezvoltat un plan de acțiune. Proiectul a fost dezvoltat de Caritas Cehia în strânsă colaborare cu Centru pentru Acțiune Socială a Diecezei Calbayog (organizația socială a bisericii locale) și cu Caritas Filipine.

Bugetul total al proiectului: **100.000 EUR**. **Contribuția Confederației Caritas România: 10.000 EUR**. Proiectul va fi încheiat până la sfârșitul anului 2014.

Thomas HACKL

Coordonator program național Emergency

